

1. И сказал Господь Моисею: пойдя, иди отсюда ты и народ, который ты вывел из земли Египетской, в землю, о которой Я клялся Аврааму, Исааку и Иакову, говоря: потомству твоему дам ее;

УПО: І говорив Господь до Мойсея: Іди, вийди звідси ти та той народ, що ти вивів його з єгипетського краю до того Краю, що Я присяг був його Авраамові, Ісакові та Якову, говорячи: Нащадкам твоїм дам його,

KJV: And the LORD said unto Moses, Depart, and go up hence, thou and the people which thou hast brought up out of the land of Egypt, unto the land which I swore unto Abraham, to Isaac, and to Jacob, saying, Unto thy seed will I give it:

2. и пошлю пред тобою Ангела, и прогоню Хананеев, Amorреев, Хеттеев, Ферезеев, Евеев и Иевусеев,

УПО: і пошлю перед лицем твоїм Ангола, і попроганяю ханаанеянина, амореянина, і хіттеянина, і періздеянина, хіввеянина, і євусеянина,

KJV: And I will send an angel before thee; and I will drive out the Canaanite, the Amorite, and the Hittite, and the Perizzite, the Hivite, and the Jebusite:

3. [и введет он вас] в землю, где течет молоко и мед; ибо Сам не пойду среди вас, чтобы не погубить Мне вас на пути, потому что вы народ жестоковыйный.

УПО: до Краю, що тече молоком та медом, бо Я не піду серед тебе, бо ти народ твердошій, щоб Я не вигубив тебе в дорозі.

KJV: Unto a land flowing with milk and honey: for I will not go up in the midst of thee; for thou art a stiffnecked people: lest I consume thee in the way.

4. Народ, услышав грозное слово сие, возрыдал, и никто не возложил на себя украшений своих.

УПО: І почув народ ту лиху вістку, та й засмутився, і ніхто не поклав на себе своєї оздоби.

KJV: And when the people heard these evil tidings, they mourned: and no man did put on him his ornaments.

5. Ибо Господь сказал Моисею: скажи сынам Израилевым: вы народ жестоковыйный; если Я пойду среди вас, то в одну минуту истреблю вас; итак снимите с себя украшения свои; Я посмотрю, что Мне делать с вами.

УПО: Бо промовив Господь до Мойсея: Скажи Ізраїлевим синам: Ви народ твердошій, якщо одну хвилину піду серед тебе, то вигублю тебе! Тож тепер здійми оздобу свою з себе, Я знатиму, що вчиню тобі.

KJV: For the LORD had said unto Moses, Say unto the children of Israel, Ye are a stiffnecked people: I will come up into the midst of thee in a moment, and consume thee: therefore now put off thy ornaments from thee, that I may know what to do unto thee.

6. Сыны Израилевы сняли с себя украшения свои у горы Хорива.

УПО: І поздіймали Ізраїлеві сини свої оздоби під горою Хорив.

KJV: And the children of Israel stripped themselves of their ornaments by the mount Horeb.

7. Моисей же взял и поставил себе шатер вне стана, вдали от стана, и назвал его скиниею собрания; и каждый, ищущий Господа, приходил в скинию собрания, находившуюся вне стана.

УПО: А Мойсей узяв намета, та й нап'яв його поза табором, далеко від табору, і назвав його: скинія заповіту. І бувало, кожен, хто шукав Господа, входив до скинії заповіту, що поза табором.

KJV: And Moses took the tabernacle, and pitched it without the camp, afar off from the camp, and called it the Tabernacle of the congregation. And it came to pass, that every one which sought the LORD went out unto the tabernacle of the congregation, which was without the camp.

8. И когда Моисей выходил к скинии, весь народ вставал, и становился каждый у входа в свой шатер и смотрел вслед Моисею, доколе он не входил в скинию.

УПО: І бувало, коли виходив Мойсей до скинії, то підводився ввесь народ, і ставали кожен при вході свого намету, і дивилися за Мойсеєм, аж поки він не входив до скинії.

KJV: And it came to pass, when Moses went out unto the tabernacle, that all the people rose up, and stood every man at his tent door, and looked after Moses, until he was gone into the tabernacle.

9. Когда же Моисей входил в скинию, тогда спускался столп облачный и становился у входа в скинию, и [Господь] говорил с Моисеем.

УПО: І бувало, коли входив Мойсей до скинії, то сходил стовп хмари, і ставав при вході скинії, та й говорив Бог із Мойсеєм.

KJV: And it came to pass, as Moses entered into the tabernacle, the cloudy pillar descended, and stood at the door of the tabernacle, and the Lord talked with Moses.

10. И видел весь народ столп облачный, стоявший у входа в скинию; и вставал весь народ, и поклонялся каждый у входа в шатер свой.

УПО: І ввесь народ бачив стовпа хмари, що стояв при вході скинії. І ввесь народ підводився, та й вклонялися, кожен при вході намету свого.

KJV: And all the people saw the cloudy pillar stand at the tabernacle door: and all the people rose up and worshipped, every man in his tent door.

11. И говорил Господь с Моисеем лицом к лицу, как бы говорил кто с другом своим; и он возвращался в стан; а служитель его Иисус, сын Навин, юноша, не отлучался от скинии.

УПО: І говорив Господь до Мойсея лице в лице, як говорить хто до друга свого. І вертався він до табору, а слуга його, юнак Ісус, син Навинів, не виходив із середини скинії.

KJV: And the LORD spake unto Moses face to face, as a man speaketh unto his friend. And he turned again into the camp: but his servant Joshua, the son of Nun, a young man, departed not out of the tabernacle.

12. Моисей сказал Господу: вот, Ты говоришь мне: веди народ сей, а не открыл мне, кого пошлешь со мною, хотя Ты сказал: `Я знаю тебя по имени, и ты приобрел благоволение в очах Моих`;

УПО: І сказав Мойсей до Господа: Дивися, Ти говориш мені: Випровади цей народ, а Ти не дав мені знати, кого зо мною пошлеш. А Ти сказав був: Я знаю тебе на ім'я, а також знайшов ти милість в очах Моїх.

KJV: And Moses said unto the LORD, See, thou sayest unto me, Bring up this people: and thou hast not let me know whom thou wilt send with me. Yet thou hast said, I know thee by name, and thou hast also found grace in my sight.

13. итак, если я приобрел благоволение в очах Твоих, то молю: открой мне путь Твой, дабы я познал Тебя, чтобы приобрести благоволение в очах Твоих; и помысли, что сии люди Твой народ.

УПО: Тож тепер, коли знайшов я милість в очах Твоїх, об'яви ж мені дорогу Свою, і я пізнаю, як знайти милість в очах Твоїх. І побач, бо цей люд то народ Твій.

KJV: Now therefore, I pray thee, if I have found grace in thy sight, show me now thy way, that I may know thee, that I may find grace in thy sight: and consider that this nation is thy people.

14. [Господь] сказал: Сам Я пойду, и введу тебя в покой.

УПО: А Він відказав: Сам Я піду, і введу тебе до відпочинку.

KJV: And he said, My presence shall go with thee, and I will give thee rest.

15. [Моисей] сказал Ему: если не пойдешь Ты Сам [с нами], то и не выводи нас отсюда, УПО: І сказав він до Нього: Коли сам Ти не підеш, то не виводь нас ізвідси.

KJV: And he said unto him, If thy presence go not with me, carry us not up hence.

16. ибо по чему узнать, что я и народ Твой обрели благоволение в очах Твоих? не по тому ли, когда Ты пойдешь с нами? тогда я и народ Твой будем славнее всякого народа на земле.

УПО: Бож чим тоді пізнається, що знайшов милість в очах Твоїх я та народ Твій? Чи ж не тим, що Ти підеш із нами? І будемо вирізнені я та народ Твій від кожного народу, що на поверхні землі.

KJV: For wherein shall it be known here that I and thy people have found grace in thy sight? is it not in that thou goest with us? so shall we be separated, I and thy people, from all the people that are upon the face of the earth.

17. И сказал Господь Моисею: и то, о чем ты говорил, Я сделаю, потому что ты приобрел благоволение в очах Моих, и Я знаю тебя по имени.

УПО: І промовив Господь до Мойсея: Також цю річ, про яку говорив ти, зроблю, бо ти знайшов милість в очах Моїх, і Я знаю на ім'я тебе.

KJV: And the LORD said unto Moses, I will do this thing also that thou hast spoken: for thou hast found grace in my sight, and I know thee by name.

18. [Моисей] сказал: покажи мне славу Твою.

УПО: А він відказав: Покажи мені славу Свою!

KJV: And he said, I beseech thee, show me thy glory.

19. И сказал [Господь]: Я проведу пред тобою всю славу Мою и провозглашу имя Иеговы пред тобою, и кого помиловать--помилую, кого пожалеть--пожалею.

УПО: І Він промовив: Я переведу все добро Свое перед тобою, і покличу Господнім Ім'ям перед тобою. І Я помилую, до кого милостивий, і змилюсерджуюся, до кого милосердний.

KJV: And he said, I will make all my goodness pass before thee, and I will proclaim the name of the LORD before thee; and will be gracious to whom I will be gracious, and will show mercy on whom I will show mercy.

20. И потом сказал Он: лица Моего не можно тебе увидеть, потому что человек не может увидеть Меня и остаться в живых.

УПО: І Він промовив: Ти не зможеш побачити лица Мого, бо людина не може побачити

Мене і жити.

KJV: And he said, Thou canst not see my face: for there shall no man see me, and live.

21. И сказал Господь: вот место у Меня, стань на этой скале;

УПО: І промовив Господь: Ось місце при Мені, і ти станеш на скелі.

KJV: And the LORD said, Behold, there is a place by me, and thou shalt stand upon a rock:

22. когда же будет проходить слава Моя, Я поставлю тебя в расселине скалы и покрою тебя рукою Моею, доколе не пройду;

УПО: І станеться, коли буде переходити слава Моя, то Я вміщу Тебе в щілині скелі, і закрию тебе рукою Своею, аж поки Я перейду.

KJV: And it shall come to pass, while my glory passeth by, that I will put thee in a cleft of the rock, and will cover thee with my hand while I pass by:

23. и когда сниму руку Мою, ты увидишь Меня сзади, а лице Мое не будет видимо.

УПО: А здійму руку Свою, і ти побачиш Мене ззаду, а обличчя Мое не буде видиме.

KJV: And I will take away mine hand, and thou shalt see my back parts: but my face shall not be seen.